

Dejte barvu poezii

Sněženky
Vzdáleným spěvem
noci kůže směl sad
v šepotu vánku:

„Žvoňečky májá,
vzbudě se z dlouhého spánku,
či nechceš snad radost dnů přišších
nám již svěřovat?“

Nebyl to spěv, byly to pocely
stříbrné zvony zazněly
mádkou jara.

Klesly však bolesti,
když sněhy poslední
svůj závoj rozprostřely.
I básník smáhl slovem,
jímž vzkřísil jaro
kvetoucí nad jeho hrobem.

Josef Karol Benedikt svobodný pán von Eichenstauff

Sedlnické sněženky -

- miliony poslu jara

Lokalita: Sedlnice